

Griffiennr. :  
 Not.nr. : 66.67.100441/96 – 66.79.1125/01

**OPENBARE TERECHTZITTING VAN 17 OKTOBER 2006**

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, eenentwintigste kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging :

**REFERTE I : 66.67.100441/96**

In de zaak van het openbaar ministerie tegen :

1. , wonende te landbouwer, geboren te op
2. op gepensioneerde, geboren te , wonende te
3. met maatschappelijk zetel te met ondernemingsnummer

**VERDACHT VAN :**

**A. De eerste en de tweede**

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

Bij inbreuk op de artikelen 44 §1-2°, 64 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijk ordening en van de stedenbouw (B.S. 12.04.1964) zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 §1-2°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titel II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het

**HOGER BEROEP** : of 27/10/06 door  
 (beklagden) tegen alle beschikkingen  
 1<sup>ste</sup> 2<sup>e</sup>

eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder vergunning van het College van Burgemeester en schepenen

1. het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd, met name de grond langs het talud aan de openbare weg (straatzijde) met een lengte van 390 m over een breedte van 1 meter tot 1,5 meter en hoogte van 0,9 meter tot 1,4 meter te hebben afgescheept.

te op een niet nader te bepalen tijdstip in 1993 (st. 5)

2. en de sub 1 hierboven vermelde toestand in stand te hebben gehouden

te vanaf 01.01.1994 tot 24.03.1997

de overtreding gepleegd zijnde op het onroerend goed gelegen te in eigendom toebehorende aan

hoger vernoemd,  
en ten kadaster bekend staande onder en liggende in  
een landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

de feiten sub 1 en 2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99§1- 4°, 146-1°, 148, 149, en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 ( B.S. 08.06.1999 )

B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-2°, 66 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormeld decreet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen op de grond zoals vermeld en beschreven sub A

de sub A hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden,

1. De eerste en de tweede

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

te vanaf 25.03.1997 tot en met 02.07.1999

HOGER BEROEP of 27/10/2006 door het OH tegen

2. De eerste, de tweede en de derde

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

te  
2000

vanaf 03.07.1999 tot en met 30 april

de feiten sub 1 en 2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 99 § 1- 4°, 146-1°, 146-9<sup>de</sup> lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999)

met de omstandigheid dat de derde verdachte een persoon is die wegens zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt, of in huur geeft, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt of die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt, terzake beheer van onroerend vermogen

C. De eerste, de tweede en de derde

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1° - 4°, 146-1°-2°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij art 99 § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning op de grond zoals vermeld sub A

de sub A hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden

te  
bevel tot dagvaarding, zijnde 13 december 2005

vanaf 01.05.2000 tot de uitvaardiging van het

Wat de derde betreft

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakeelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep, namelijk beheer van onroerend vermogen

met de omstandigheid dat de bovenomschreven feiten sub A, B en C een collectief of voortgezet misdrijf uitmaken, waarin de verjaringstermijn slechts een aanvang neemt op de datum van het laatste feit, namelijk van het feit C.

**REFERTE II : 66.79.1125/01**

In de zaak van het openbaar ministerie tegen :

landbouwer, geboren te                      op  
wonende te

**VERDACHT VAN :**

- A. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 4 § 1, 29, 30, 39 § 1-1°, 40 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning (B.S. 17.09.1985) zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de tweede klasse te hebben geëxploiteerd of veranderd en namelijk bij inbreuk op de artikelen 1, 5, 6, 6 bis, 58, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 73, 80 en 81 van het Besluit van de Vlaamse Regering d.d. van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende milieuvergunning (B.S. 26.06.1991) spijs het verbod, zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de tweede klasse te hebben geëxploiteerd (art. 5) of veranderd (artikel 6 bis § 1) terzake
- vast opgestelde motoren met een totaal nominaal vermogen van 10 kW tot en met 500 kW.
  - inrichting voor het behandelen, bewerken of verwerken (uitgezonderd transportbanden en handelingen nodig voor het stockeren en bewaren van producten waarbij het product fysisch niet gewijzigd wordt) van groenten en andere voedingsplanten, vruchten, granen, zaden of andere producten van plantaardige oorsprong met een geïnstalleerde totale drijfkracht van meer dan 10 kW tot en met 200 kW
- die overeenkomstig de lijst, namelijk de aan het voormeld Besluit d.d. 6 februari 1991 toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen tot vaststelling, overeenkomstig het bedoelde in artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985, bij welke van de drie klassen van inrichtingen zij worden ingedeeld, onder het nummer 31.1.1°, 45.13.d) 2° behoort tot de klasse twee van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen

te    in de periode tussen 29.12.2001 (st. 4) tot  
20.11.2002 (st. 45)

B. Bij inbreuk op de artikelen, 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu :

1. sleuvsilo (38 m L en 2x7 B x 2m H) en mengtank voor veevoeder te hebben opgericht in landschappelijk waardevol agrarisch gebied op het terrein, gelegen te  
  
ten kadaster gekend onder  
in eigendom toebehorende aan met  
maatschappelijke zetel te  
  
te in de periode tussen 01.11.2001  
(st. 4) tot 29.12.2001
2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand te hebben gehouden te in de periode van 30.12.2001 tot 15.05.2002 (st. 71)

### De procedure

1. Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

2. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging, onder meer van het tussenvonnis de dato 21 februari 2006.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

De dagvaardingen werden overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 21 december 2005. De dagvaardingen zijn ontvankelijk (art. 160 van het decreet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, hierna afgekort DORO).

De dagvaardingen vermelden de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de telastleggingen en identificeert de eigenaren ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek.

De inschrijving van de dagvaarding in het gemeentelijke vergunningenregister is niet op straffe van onontvankelijkheid opgelegd (art. 161 DORO).

3. Met het oog op een goede rechtsbedeling werden de hierna vermelde zaken samengevoegd teneinde in één en hetzelfde vonnis te worden beoordeeld :

- notitienummer 66.67.100441/96, genoemd onder referte I
- notitienummer 66.79.1125/01, genoemd onder referte II

4. Bij tussenvonnis van 3 januari 2006 werd mr \_\_\_\_\_ aangewezen als lasthebber ad hoc teneinde de \_\_\_\_\_ te vertegenwoordigen in onderhavige strafvordering.

Bij tussenvonnis van 21 februari 2006 werd aanvullend onderzoek en een plaatsbezoek bevolen.

Op 16 mei 2006 is de rechtbank ter plaatse gegaan en heeft getuigen gehoord.

5. De rechtbank aanhoorde :

- het Openbaar Ministerie bij monde van de heer  
substituut-Procureur des Konings;
- de beklaagden  
bijgestaan door meester \_\_\_\_\_ advocaat te \_\_\_\_\_
- de beklaagde, \_\_\_\_\_ in haar middelen van verdediging.  
voorgedragen door de aangewezen lasthebber ad hoc, meester  
advocaat te \_\_\_\_\_

**De tenlasteleggingen inzake not.nr. 66.67.100441/96 (referte I)**

6. Ten onrechte houden de beklaagden voor dat het instandhouden van het bouwmisdrijf niet meer strafbaar is en dat de tenlastelegging A.1. verjaard is.

De dijk is volgens het gewestplan \_\_\_\_\_ gelegen (K.B. 24.03.1978) in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Landschappelijk waardevolle agrarische gebieden zijn ruimtelijk kwetsbare gebieden in de zin van art. 146 DORO (Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening). Het instandhouden van een bouwmisdrijf in dergelijk gebied is strafbaar gebleven.

Onder meer in een arrest van het Hof van Cassatie dd. 02.05.2006 ([www.cass.be](http://www.cass.be)) werd opnieuw bevestigd dat het begrip ruimtelijk kwetsbaar gebied in artikel 146 van het DORO in het kader van de handhaving afzonderlijk moet beschouwd worden en dat de interpretatie van het begrip ruimtelijk kwetsbaar gebied in art. 145 bis van het Stedenbouwdecreet van 1999 daarbij niet nuttig is. Het begrip landschappelijk waardevol gebied dient in het kader van art. 146 dan ook zonder twijfel te worden beschouwd als een gebied met bijzondere waarde zodat er van een afschaffing van de strafbaarheid van het misdrijf van de instandhouding geen sprake is.

Zoals hierna blijkt gebeurt de instandhouding van het misdrijf nog steeds. Zij is de uiting van hetzelfde misdadig opzet als het uitvoeren van de illegale werken.

De strafvordering is dus geenszins verjaard.

7. Op 1 januari 1996 doen verbalisanten van de Rijkswacht van volgende vaststellingen nadat zij vernamen dat er te een dijk gedeeltelijk werd afgegraven:

*De dijk is gelegen te*

*De dijk begint ter hoogte van de arenspaal \_\_\_\_\_ scheiding met grens. Tussen de \_\_\_\_\_ grens, gracht ligt een rijbaan met ernaast de dijk. Aan het begin van deze dijk ter hoogte van grensmaal \_\_\_\_\_ is de dijk bijna onbestaande. Hij heeft er nog een hoogte van 0,50 meter. Naast de dijk is de grond weggeschept. Aldaar stonden geen bomen meer. De grond is naast de dijk afgeschept over een lengte van 390 meter.*

*De dijk heeft een lengte van ongeveer 900 meter. Daar waar de dijk terug een normale hoogte heeft zijn er langs de straatzijde 18 stronken zichtbaar en nog eens 18 boomstronken aan de overzijde op het talud van de dijk.*

*De grond is langs het talud aan de openbare weg (straatzijde) afgeschept over een breedte van 1 meter tot 1,50 meter en een hoogte van 0,90 meter tot 1,40 meter.*

*Naar wij vernemen is deze afgeschepte grond opgevoerd op grondgebied tegenover de dijk.*

*Deze grond zou gediend hebben om de oneffenheden in het land op grondgebied op te vullen. Een tweede gedeelte van de dijk bestaat uit een weide.*

Aldaar zijn langs de straatzijde 7 boomstronken zichtbaar en aan de overzijde van de dijk op het talud eveneens 7 boomstronken zichtbaar. Dit over een lengte van 671 meter. (ongeveer 95 bomen, geveld). Voorbij de weide heeft de dijk geen afvermaak voor de dieren. Aldaar is er om de (7) zeven meter een boomstronk zichtbaar langs beide zijden van de dijk. Sommige boomstronken schieten uit (kleine takjes welke doorschieten). Her en der ligt afgekapte hout en houtafval. Tussen dit hout treffen wij (6) zes autobanden welke mogelijks klaar liggen om het hout te verbranden. Opstellers voegen bij huidig proces verbaal een schrijven daterende van 23.09.1988 uitgaande van ter bescherming van het dijkenbestand. Wij hebben de gebruiker van de dijk verhoord.

8. Op 10 juli 1996 verklaarde

met zetel te is  
eigenaar van de dijk gelegen te  
In opdracht van werden er over drie jaar bomen geveld op deze dijk. Naar mijn weten was er toen geen vergunningsplicht voor het vellen der bomen.  
Ik gebruik de dijk van  
Wie de bomen geveld heeft weet ik niet.  
Wat betreft het afscheppen van de dijk, betreft het hier een onderhoud van de dijk. Ik heb de zijde naast de openbare weg opgekuist.  
De dijk werd niet afgeschept. Ik heb de grond geëffend. Tevoor lagen er putten naast de rijbaan welke een gevaar opleverden voor de weggebruikers. De banden welke er liggen werden er destijds gelegd om de afval van het hout te verbranden. Dit is tot op heden nog niet gebeurd. Ik zal de banden weghalen. Het is welke burgerlijk verantwoordelijk is.'

Op 22 april 2004, nadat hij met de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd geconfronteerd ontkende de beklaagde iets met de feiten te maken te hebben. Hij verschool zich achter de vennootschap. (Ik neem kennis van bijgaand dossier, en ik ontvang ook een kopie van de herstellvordering die ik ongeveer een maand geleden ook reeds thuis heb ontvangen per post. Ik wil aanmerken dat ik in feite met deze zaak geen uitstaans heb, ik ben geen aandeelhouder van en kan dan mijn inziens ook niet instaan voor een herstellvordering voor feiten waar ik volledig buiten sta. Ik heb terzake trouwens een advocaat aangesteld - zijnde meester die de zaak verder voor mij zal behartigen - st. 22)

De tweede beklaagde verklaarde op 9 augustus 1996 :

Ik ben medezaakvoerder van met zetel te is  
De dijk gelegen te is  
eigendom van Mijn zoon en ik  
hebben er beneden het talud de dijk genivelleerd, geëffend. Aldaar lagen putten welke werden geëffend. De rijbaan werd opgekuist. Aan de toestand van de dijk werd niets veranderd. Er werd zeker geen grond afgeschept. De bomen op de dijk werden door mijn moeder welke overleden is



*verkocht. Mijn moeder is reeds negen jaar overleden. De koper heeft na de koop de bomen nog laten staan. Drie jaar nadien heeft deze de bomen geveld. Dit mogelijks in 1991. De bomen zijn er nog drie jaar blijven liden alvorens de koper deze ophaalde. Wie deze koper was weet ik niet.*

*werd gesticht in 1994. Of er voor het vellen der bomen een vergunning werd gevraagd weet ik niet. Dit diende gedaan te worden door de koper. Het snoeihout is blijven liggen. Dit werd niet opgekuist. De banden welke er liggen zijn afkomstig van sluikstorten. Wij zullen de dijk opruimen. De dijk wordt niet gebruikt."*

9. Zoals voormeld werd bij het proces-verbaal navolgend schrijven van de gouverneur gevoegd.

*Geacht College,*

*De Provinciale Commissie voor Monumenten en Landschappen heeft diverse zittingen bijzondere aandacht besteed aan het in snelle mate verdwijnen van het wat op grondgebied nog overblijft van een destijds omvangrijk dijkenbestand.*

*Zij heeft vastgesteld dat niet alleen stelselmatig afgravingen, doch evenzeer – al dan niet rechtmatige – bebouwingen plaatsvinden.*

*Voor een paar gedeelten van heeft zij inmiddels de wettelijke beschermingsprocedure voorgesteld aan de heer Gemeenschapsminister van Cultuur. Het gaat om bijzonder waardevolle relikten die zeker een behoud voor het nageslacht verdienen.*

*Dit wil echter niet zeggen dat de overige schaarse overblijfselen geen betekenis hebben, wel integendeel.*

*Ik verzoek u dan ook een inspanning te doen om verder aftakeling of vernietiging te vermijden en daar waar mogelijk herwaarderingen van ons schaars wordend oude dijkenbestand te overwegen.*

*U wordt verzocht dit schrijven ter kennisgeving aan de gemeenteraad voor te leggen.*

Uit de door de verbalisanten bijgevoegde plannen blijkt dat het gaat om de

10. Ten onrechte betwisten de beklaagden de tenlasteleggingen.

De rechtbank heeft naar aanleiding van het plaatsbezoek op 16 mei 2006 zelf kunnen vaststellen dat de voet van de dijk afgegraven was waardoor de rijweg verbreed werd.

*(De getuige toont de plaats waar de dijk werd afgescheept en verklaart dat de dijk niet bovenaan werd afgegraven, maar wel de voet van de dijk die vroeger begon aan de rand van de baan. Hij toont op de foto's in het dossier wat er precies werd afgegraven.*

*De rechtbank gaat de dijk verder af en de getuige verklaart dat deze dijk over een lengte van ongeveer 400 meter werd afgegraven. Hij toont wat er precies werd afgegraven en verklaart dat een deel van de afgegraven aarde op het land aan de andere kant van de straat werd gestort.*

*De rechtbank stelt met behulp van een meter vast dat de hoogte van de dijk ongeveer 1,40 meter is en dat de voet van de dijk begint op 1,10 meter van de rijweg. Naast de beton strook ligt nu een met gras begroeide gelijkgrondse berm. De rand van de dijk loopt nu vanaf 1,10 meter van de betonstrook verticaal omhoog in plaats van schuin – zie proces-verbaal van de openbare terechtzitting ter plaatse op 16 mei 2006)*

De beklagden hebben bovendien ter plaatse erkend 'dat zij de weg hebben breder gemaakt om met grotere machines gemakkelijker door te kunnen'. De eerste beklagde gaf toe dat hij daarvoor een kraan heeft gebruikt. Eufemistisch stelde hij het afgraven voor als 'effenen'. (zie zittingsblad).

De rechtbank heeft kunnen vaststellen hoe de dijkvoet er uitzag ter hoogte van het deel van dezelfde dijk dat eigendom is van \_\_\_\_\_ en dat niet werd afgegraven. Aldaar begint het talud van de dijk reeds aan rand van de weg.

Ook op de kopies van de foto's genomen door de verbalisanten is nog goed te zien hoe de voet van de dijk werd afgegraven.

Tot slot dient er op gewezen dat de beklagden ongeloofwaardig zijn. De rechtbank stelt vast dat de verklaringen tegenstrijdig zijn. Zo geeft de zoon bvb. toe dat de banden daar door hen werden gelegd om te gebruiken voor het verbranden van het hout, terwijl de vader stelt dat het om een sluikstort gaat.

De rechtbank acht de feiten wel degelijk bewezen.

11. \_\_\_\_\_ is eigenares van de historische dijk.  
\_\_\_\_\_ is de afgevaardigd bestuurder van

*De vennootschap heeft tot doel: het beheer van een onroerend en roerend vermogen, alsmede alle handelingen die rechtstreeks of onrechtstreeks met dit doel in verband staan en die van aard zijn de opbrengst van haar onroerende goederen te bevorderen zoals het onderhoud, de ontwikkeling, de verfraaiing en de verhuring van deze goederen, het verlenen van administratieve prestaties, alsmede zich borg te stellen voor het goede verloop van verbintenissen door derde personen aangegaan die het genot zouden hebben van deze onroerende goederen, evenals alle verrichtingen van onroerende, roerende en financiële aard die rechtstreeks of onrechtstreeks met dit doel verwant of verknocht zijn of de verwezenlijking ervan kunnen bevorderen, dit alles voor eigen rekening.*

De beklaagden hebben nog geen einde gemaakt aan de wederrechtelijke toestand.

Dit gebeurt in het kader van het doel van de vennootschap en met haar medeweten. Dit laatste geldt ook voor de tweede beklagde. Niet enkel heeft hij de illegale reliëfwijziging mee uitgevoerd, hij houdt ze ook in stand.

12. Gelet op het doel van de vennootschap dient ook de verzwarende omstandigheid wat haar betreft te worden weerhouden.

### De tenlasteleggingen inzake not.nr. 66.79.1125/01 (referte II)

13. Alleen de eerste beklagde wordt vervolgd voor deze tenlasteleggingen.

Na klacht van omwonenden gaf de beklagde toe dat hij in november 2001 zonder bouwvergunning een sleuvsilo aanlegde en een mengtank plaatste op zijn landbouwbedrijf.

Dit bedrijf is volgens het gewestplan \_\_\_\_\_ gelegen (K.B. 24.03.1978) in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Zoals hierboven onder nr.6 is gesteld is het instandhouden van een bouwbedrijf in dergelijk gebied strafbaar gebleven.

Pas op 10 januari 2002 heeft de beklagde een bouwvergunning aangevraagd. Deze regularisatievergunning werd verleend op 15 februari 2002. Ingevolge art.5 van het Milieuvergunningdecreet bleef de bouwvergunning geschorst tot wanneer ook een milieuvergunning werd verleend. Dit gebeurde pas op 20 november 2002 bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

De rechtbank acht de tenlasteleggingen A. en B.1. en B.2. bewezen.

### De straffen inzake ref. I

14. Krachtens artikel 146 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening kunnen de feiten worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van € 26 tot € 400.000 of met één van die straffen alleen in hoofde van de natuurlijke personen.

In hoofde van \_\_\_\_\_ geldt art. 7bis Sw., ingevoegd door de Wet van 4 mei 1999 tot invoering van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen dat een reeks straffen heeft ingesteld die op een rechtspersoon kunnen worden toegepast.

Art. 41bis Sw. bepaalt dat wanneer de wet op het feit een vrijheidsstraf en/of geldboete stelt, de geldboete toegepast op de rechtspersoon een geldboete zal zijn van minimum 500 EUR, vermenigvuldigd met het getal van de maanden van de minimumvrijheidsstraf, doch niet lager dan de minimumgeldboete gesteld op het feit.

De maximumgeldboete zal zijn : 2.000 EUR vermenigvuldigd met het getal van de maanden van de maximumvrijheidsstraf, doch niet lager dan het dubbele van de maximumgeldboete gesteld op het feit.

De geldboete van toepassing in hoofde van \_\_\_\_\_ bedraagt, gelet op de verzwarende omstandigheid, **minimum 2000 EUR** (nl. 500 EUR x 15/30= 250 EUR (Ingevolge art. 25 Sw. duurt een maand gevangenisstraf 30 dagen en 250 EUR is lager dan het wettelijk minimum) en **maximum 800.000 EUR** (dubbele van de maximumgeldboete).

15. De beklaagden hebben de misdrijven in een professioneel kader gepleegd. Zij hebben gehandeld uit winstbejag en de plaats is nog steeds niets hersteld. Bovendien blijkt uit niets dat een veroordeling de toekomst van de beklaagden in het gedrang zou brengen. Om die redenen gaat de rechtbank niet in op de vraag van de beklaagden hen de gunst van de opschorting van veroordeling te verlenen.

16. De betichtingen A.1, A.2, B.1, B.2 en C in de zaak met referte I in hoofde van de eerste en tweede beklaagde en de betichtingen B.2 en C in de zaak met referte I in hoofde van de derde beklaagde zijn telkens de uiting van éénzelfde strafbare gedraging, zodat voor ze samen telkens slechts één straf moet worden opgelegd.

De beklaagden pleegden een ernstige inbreuk door zonder zich ook maar enigszins te bekommeren om de geldende regelgeving. Zij hebben daarbij het historisch polderlandschap en een landschappelijk waardevol gebied aangetast.

De beklaagden hebben als landbouwers een belangrijke verantwoordelijkheid ten aanzien van de gemeenschap bij het instandhouden van het landschap. Zij hebben deze verantwoordelijkheid niet genomen en weigeren halsstarrig de schending van het landschap en het historisch patrimonium ongedaan te maken.

De beklaagden hebben enkel oog voor hun economische belangen.

Dat werd ook naar aanleiding van het plaatsbezoek erkend toen de eerste beklaagde mededeelde dat \_\_\_\_\_ voor hem slechts een belemmering van zijn landbouwexploitatie betekent.

De beklaagden dienen te beseffen dat zij zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen. Het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening en stedenbouw kan niet ondergeschikt worden gemaakt aan het persoonlijk belang van de beklaagden.

De op te leggen geldboete moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moeten worden en dat de beklaagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen.

De straffen moeten ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

Bij het bepalen van de geldboeten moet eveneens rekening worden gehouden met de maatschappelijke kosten (door de inzet van mensen, tijd en middelen) die nodig waren voor de handhaving.

Gelet op het gunstig strafregister van de beklaagden kan een deel van de op te leggen geldboeten met uitstel worden uitgesproken.

Nu de feiten in hoofde van de eerste en tweede beklagde van aard zijn dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of met één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar moet de afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden in acht genomen worden bij de toepassing van de strafwet.

De derde beklagde heeft nog geen veroordeling ondergaan tot een criminele straf of tot een geldboete van meer dan twaalfduizend euro en de feiten schijnen niet van die aard te zijn dat ze bestraft moeten worden met een effectieve geldboete van honderdtwintigduizend euro.

17. De feiten, zoals hoger omschreven, werden gepleegd deels voor en deels na 1 maart 2004, datum vanaf wanneer de opdecimes waarmee de uitgesproken strafrechtelijke geldboetes worden verhoogd, werden gewijzigd, zodat de op te leggen geldboete met de zwaarste, meer bepaald met vijfenveertig decimes, moet verhoogd worden.

#### De straffen inzake ref. II

18. Krachtens artikel 39, § 1 van het Milieuvergunningdecreet kunnen de feiten onder A. worden bestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar en met een geldboete van 100 tot 100.000 EUR of met één van die straffen alleen.

Krachtens artikel 146 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening kunnen de feiten onder B. worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van € 26 tot € 400.000 of met één van die straffen alleen.

19. De betichtingen A, B.1 en B.2 zijn de uiting van éénzelfde strafbare gedraging, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

20. De beklaagde heeft het misdrijf in professioneel verband gepleegd en handelde uit winstbejag.

De beklaagde heeft enkel oog gehad voor het eigen economisch belang en zich van de regels niets aangetrokken.

De op te leggen geldboete moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van het leefmilieu ernstig genomen moeten worden en dat de beklaagde zich niet ongestraft boven de wet kan stellen en niet enkel de baten maar ook de kosten van zijn activiteiten moeten dragen. Zij moet ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

Bij het bepalen van de geldboete moet eveneens rekening worden gehouden met de maatschappelijke kosten (door de inzet van mensen, tijd en middelen) die nodig waren voor de handhaving.

Gelet op het blanco strafrechtelijk verleden kan een deel van de geldboete met uitstel worden verleend. Ook dit zal gelden als waarschuwing voor de toekomst.

De rechtbank is van oordeel dat de hierna bepaalde geldboete aan het beoogde preventieve en repressieve doel tegemoet komen.

De feiten, zoals hoger omschreven, werden gepleegd deels voor, deels na 1 januari 2002, datum vanaf welke de geldboeten worden uitgedrukt in EURO en de opdecimes werden gebracht op 40.

#### Over het herstel inzake not.nr. 66.67.100441/96 (referte I)

21. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vorderde bij brief van 8 maart 2004 het herstel in de oorspronkelijke staat, hetgeen impliceert *het heraanplanten van de verwijderde bomen en het heraanleggen van de dijk naar het voorbeeld van de resterende berm zowel qua hoogte als qua breedte.*

Nu de beklaagden niet vervolgd werden voor het rooien van de bomen is de rechtbank niet bevoegd te oordelen over de vordering strekkende tot het heraanplanten ervan.

De stedenbouwkundig inspecteur vorderde tevens een dwangsom van 50 EUR per dag bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Behalve de toepassing van de strafwet vorderde het openbaar ministerie eveneens het herstel en het opleggen van een dwangsom van 250 EUR per dag.

22. De herstellvordering verwees onder meer naar het planologisch bestemmingsvoorschrift en in het bijzonder naar het landschappelijk waardevol karakter van het gebied en stelt dat de verwezenlijking van een bestemmingsvoorschrift een voortdurende en toekomstgerichte activiteit is.

De stedenbouwkundig inspecteur overwoog dat de uitgevoerde werken niet in functie staan van de agrarische activiteit, noch het landschap ten goede komen en dat de aanwezigheid van de dijk, evenals de aanwezigheid van de bomen een essentieel en geïntegreerd element van het landschap is.

Deze elementen kunnen niet zomaar worden aangetast of verwijderd zonder afbreuk te doen aan het landschappelijk waardevolle karakter van het gebied.

Dit typische polderlandschap en zijn historische dijken moet worden behouden voor het nageslacht en er moet nauwgezet toegezien worden op de bescherming van dit landschap en zijn elementen.

Terecht stelt de stedenbouwkundig inspecteur dat er sprake is van een zwaarwichtige inbreuk op een essentieel bestemmingsvoorschrift. Deze is echter wel te herstellen.

De vordering is ontvankelijk en werd afdoende gemotiveerd. Zij is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

Het herstel van de plaats is nog steeds noodzakelijk om een einde te stellen aan de inbreuk en het nadeel dat toegebracht wordt aan de ruimtelijke ordening.

### **Wat betreft de dwangsom**

23. Het bedrag van de dwangsom kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd werd (Benelux Gerechtshof, 2 april 1984; R.W., en Cass. 22 april 1993, en Cass. 21 september 1993,

De gevorderde dwangsom van 250 EUR per dag moet worden opgelegd nu uit het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting de onwil van de beklaagden is gebleken om over te gaan tot het herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelden zelf de veroordeling tot het herstel nakomen gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte zijn het de beklaagden die veroordeeld werden om de plaats in haar vorige toestand te herstellen en heeft de gemeenschap er baat bij dat het terrein ten spoedigste in zijn oorspronkelijke toestand wordt hersteld. Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

#### OP BURGERRECHTELIJK GEBIED :

Gelet op het bestaan van mogelijke reële, persoonlijke schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven past het de burgerlijke belangen aan te houden.

\*\*\*\*\*

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen :

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935 ;  
art. 162, 182, 184, 185§1, 189, 190, 194 Wetboek van Strafvordering ;  
art. 2, 3, 5, 7, 38, 39, 40, 41, 41bis, 50, 50bis, 65, 66, 100 Strafwetboek,  
alsmede de wetsbepalingen zoals in de tenlasteleggingen hiervoor  
aangehaald;  
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;  
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;  
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het  
Wetboek van Strafvordering;

DE RECHTBANK, recht doende OP TEGENSPRAAK

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A.1, A.2, B.1, B.2 en C in de zaak met referte I samen, tot een **GELDBOETE van DUIZEND EURO EURO.**



Verhoogt de geldboete met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op vijfduizend vijfhonderd euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van ZEVENTIG DAGEN.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, **wat betreft VIJFHONDERD EURO, gebracht op tweeduizend zevenhonderd vijftig euro of een vervangende gevangenisstraf van 35 dagen, van de uitgesproken geldboete van DUIZEND EURO, zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

\*\*\*\*\*

Veroordeelt de beklaagde \_\_\_\_\_ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A, B.1 en B.2 in de zaak met referte II samen, tot een **GELDBOETE van DUIZEND EURO**.

Verhoogt de geldboete met veertig decimes, aldus gebracht op vijfduizend euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van ZEVENTIG DAGEN.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, **wat betreft VIJFHONDERD EURO, gebracht op tweeduizend vijfhonderd euro of een vervangende gevangenisstraf van 35 dagen, van de uitgesproken geldboete van DUIZEND EURO, zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

\*\*\*\*\*

Zegt dat de beklaagde \_\_\_\_\_ verplicht is TWEE MAAL een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus telkens gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

\*\*\*\*\*

Veroordeelt de beklaagde \_\_\_\_\_ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A.1, A.2, B.1, B.2 en C in de zaak met referte I samen tot een **GELDBOETE van DUIZEND EURO EURO.**

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op vijfduizend vijfhonderd euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **ZEVENTIG DAGEN.**

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, **wat betreft VIJFHONDERD EURO, gebracht op tweeduizend zevenhonderd vijftig euro of een vervangende gevangenisstraf van 35 dagen, van de uitgesproken geldboete van DUIZEND EURO, zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde \_\_\_\_\_ verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

\*\*\*\*\*

Veroordeelt de beklaagde \_\_\_\_\_ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen B.2 en C in de zaak met referte I samen, tot een **GELDBOETE van TWEEDUIZEND EURO.**

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op elfduizend euro.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van \_\_\_\_\_ wat betreft **DUIZEND VIJFHONDERD EURO**, gebracht op **ACHTDUIZEND TWEEHONDERD VIJFTIG EURO** van de uitgesproken geldboete van **TWEEDUIZEND EURO** zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele straf of tot een effectieve geldboete van meer dan twaalfduizend euro tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde \_\_\_\_\_ verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

\*\*\*\*\*

Veroordeelt de beklaagden \_\_\_\_\_ hoofdelijk tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **105,64 EUR.**

Veroordeelt de beklaagde \_\_\_\_\_ tot de eigen kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **68,38 EUR.**

Legt de veroordeelden

eveneens ELK een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en van 11 december 2001.

**BEVEELT** het herstel in de oorspronkelijk toestand overeenkomstig de vordering van de stedenbouwkundig inspecteur, meer bepaald door het heraanleggen van de dijk naar het voorbeeld van de resterende berm, zowel qua hoogte als qua breedte. Zegt dat dit herstel zal dienen te gebeuren op een duurzame wijze door middel van goede grond en dit binnen een termijn van **ZES MAANDEN** na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis.

#### **VEROORDELT**

tot het betalen aan de stedenbouwkundig inspecteur en aan het Openbaar Ministerie van een DWANGSOM van 250 EUR per dag vertraging voor het geval dat de veroordeling tot herstel zoals hierboven vermeld niet volledig werd uitgevoerd.

ZEGT voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd zelf in de uitvoering ervan kan voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagden op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter

#### **OP BURGERRECHTELIJK GEBIED**

Houdt de burgerlijke belangen aan wat betreft de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting op **17 OKTOBER 2006**.

Aanwezig :

griffier

alleenrechtsprekend rechter, ondervoorzitter,  
substituut-Procureur des Konings;